

TRGOVAČKI SUD 9
U ZAGREBU
PRIMLJENO

18-02-2021

poslano — neposredno
u..... primj. priloga
pristojba

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Poslovni broj: St-1916/2020

DUŽNIK: ANAMIL proizvodnja, trgovina i usluge d.o.o., Zagreb, Josipa Lončara 2c,
OIB: 29315506757

VJEROVNIK: SPAR Hrvatska d.o.o. Zagreb, Slavonska avenija 50, OIB: 46108893754

PODNEŠAK VJEROVNIKA

*1x Naslovu neposredno, 1x povjereniku poštom preporučeno s povratnicom
punomoć u spisu*

I/ U predmetu koji se pred naslovljenim Sudom vodi pod gore navedenim poslovnim brojem, dužnik je u spis predmeta dostavio 2 podneska, prvi datiran s danom 21. prosinca 2020. godine, a drugi s danom 24. prosinca 2020. godine, a koji podnesci su objavljeni na e-Oglasnoj ploči sudova.

Vjerovnik SPAR Hrvatska d.o.o. se ovim podneskom očituje na predmetne podneske dužnika, posebice obzirom su u istima iznesene tvrdnje i navodi koje se tiču izravno njega samoga.

II/ Prvenstveno se ističe kako su, suprotno stajalištu dužnika, ispunjene zakonske pretpostavke za otvaranje stečajnog postupka. Naime, odredbom članka 5. Stečajnog zakona (NN br. 71/15., 104/17, dalje u tekstu: Stečajni zakon) izrijekom je propisano slijedeće:

- „(1) Stečajni postupak može se otvoriti ako sud utvrdi postojanje stečajnoga razloga.
(2) Stečajni razlozi su nesposobnost za plaćanje i prezaduženost.“

Nadalje, ukazuje se dužniku kako su odredbom članka 64. stavak 1. Stečajnog zakona izrijekom propisane pretpostavke za donošenje rješenja o obustavi stečajnog postupka. Naime, propisano je sljedeće:

„(1) Sud će rješenjem obustaviti otvoreni predstečajni postupak:

1. ako utvrdi da ne postoji predstečajni razlog
2. ako dužnik u tijeku predstečajnoga postupka postupi protivno odredbama članka 67. ovoga Zakona
3. ako dužnik u tijeku predstečajnoga postupka više od 30 dana kasni s isplatom plaće koja radniku pripada prema ugovoru o radu, pravilniku o radu, kolektivnom ugovoru ili posebnom propisu odnosno prema drugom aktu kojim se uređuju obveze poslodavca prema radniku dospjelim nakon otvaranja predstečajnoga postupka ili ako u tom roku ne uplati doprinose i poreze prema plaći, računajući od dana kada je radniku bio dužan isplatiti plaću
4. ako dužnik ispuni sve obveze prema vjerovnicima do ročišta za glasovanje
5. ako Hrvatska narodna banka ne izda prethodnu suglasnost za pretvaranje tražbine kreditne institucije u temeljni kapital dužnika

6. u drugim slučajevima propisanim ovim Zakonom.“

U konkretnoj pravnoj stvari, Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu je u ime vjerovnika RH – Ministarstva financija, Porezne uprave, 02. siječnja 2020. i 04. veljače 2020. godine dostavilo podneske u kojima navodi da dužnik više od 30 dana nije izvršio uplatu prioriteta tražbina u iznosu od 11.206,62 kn, na ime obveznih doprinosa za mirovinsko osiguranje II stup temeljem radnog odnosa i iznos od 39.033,52 kn na ime doprinosa za mirovinsko osiguranje, a te obveze ne podmiruje ni za kasnije razdoblje. Obzirom na navedeno predložena je obustava postupka predstečajne nagodbe, sukladno članku 64. stavku 1. točki 3. Stečajnog zakona.

Dakle, samo rješenje o obustavi postupka od dana 07. veljače 2020. godine doneseno je upravo iz razloga jer su ispunjene zakonske pretpostavke za obustavu postupka, a sve kako je detaljno prikazano!

Ukazuje se nadalje na odredbu stavka 2. citiranog članka Stečajnog zakona koja izrijeком propisuje:

„(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka, sud će po službenoj dužnosti nastaviti postupak kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka, osim ako utvrdi da je dužnik sposoban za plaćanje i da je ispunio sve obveze prema vjerovnicima.

(3) Pravomoćno rješenje o obustavi predstečajnoga postupka sud će dostaviti Financijskoj agenciji.“

Uzevši u obzir citiranu odredbu članka 64. Stečajnog zakona, jasno je kako su nedvojbeno ispunjene zakonske pretpostavke za obustavu predstečajnog postupka te podredno pretpostavke za otvaranje stečajnog postupka! Stoga je apsolutno razvidno kako su suprotni navodi dužnika usmjereni isključivo na nepotrebno opterećivanje sudskog spisa preopširnim i paušalnim podnescima te odugovlačenje postupka.

Dokaz: - nesporno;
- uvid u spis predmeta.

III/ Nastavno na navedeno ističe se kako su u cijelosti neistiniti navodi dužnika da su „sa svim ostalim neosiguranim vjerovnicima u tijeku potpisi vansudske nagodbe“! Navedena tvrdnja je u cijelosti netočna i ponovno ukazuje na *modus operandi* dužnika, odnosno potvrđuje sve gore navedeno. Ne samo da s vjerovnikom SPAR Hrvatska d.o.o. dužnik nije sklopio nikakvu nagodbu, nego dužnik nije pokazao nikakvu namjeru podmiriti dospjelu tražbinu vjerovnika SPAR Hrvatska d.o.o. koja je uredno prijavljena i u predstečajnom postupku. Upravo suprotno, dužnik se služi svim mogućim, dopuštenim i nedopuštenim sredstvima i trikovima kako bi pokušao skrenuti pažnju naslovnog Suda s bitnih i odlučnih činjenica u ovom postupku.

Na isti način dužnik iznosi neistinite, zlonamjerne i paušalne navode kojima optužuje vjerovnika SPAR Hrvatska d.o.o. da bi se isti izvan pred/stečajnog postupka „dogovarao“ s povjerenikom. Za svoje navode dužnik ne iznosi niti jedan dokaz, što već samo za sebe govori dovoljno o vjerodostojnosti predmetnih navoda.

Da se radi o potpuno paušalnim navodima dužnika vidi se već iz prvog paragrafa točke IV. podneska dužnika od dana 21. prosinca 2020. g, kada isti navodi sljedeće:

„Na isti način, trgovačko društvo SPAR Hrvatska d.o.o. po punomoćniku u očitovanju na prijedlog za dopuštenje revizije od 31.08.2020. iznosi neistine o neplaćenim doprinosima i plaćama Dužnika, a o čemu isti nije niti je mogao imati bilo kakva saznanja.“

Vjerovnik SPAR Hrvatska d.o.o. je sukladno zaključku naslovnog Suda, posl.br. St-1864/2018 od dana 31. srpnja 2020. godine iskoristio svoje zakonsko pravo i podnio u otvorenom roku svoj odgovor na dužnikov prijedlog za dopuštenje revizije, a sve činjenice i dokazi sadržani u predmetnom podnesku jasno su vidljivi iz samog spisa predmeta. Naime, prijedlog za dopuštenje revizije dužnik je podnio protiv odluke Visokog trgovačkog suda RH, posl.br. PŽ-1493/2020, kojom odlukom je potvrđeno prvostupanjsko rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, posl.br. St-1864/2018, odnosno rješenje o obustavi postupka.

Upravo iz prvostupanjskog rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, posl.br. St-1864/2018, odnosno iz rješenja o obustavi postupka vidljivo je da se predstečajni postupak obustavlja upravo iz razloga propisanog člankom 64. stavak 1. točka 3. Stečajnog zakona, odnosno zbog činjenice da dužnik više od 30 dana nije izvršio uplatu prioritetnih tražbina u iznosu od 11.206,62 kn, na ime obveznih doprinosa za mirovinsko osiguranje II stup temeljem radnog odnosa i iznos od 39.033,52 kn na ime doprinosa za mirovinsko osiguranje, a te obveze ne podmiruje ni za kasnije razdoblje.

Dakle, razvidno je kako su u potpunosti pogrešni, paušalni i zlonamjerni navodi dužnika iz predmetnog podneska! Odgovor na dužnikov prijedlog za dopuštenje revizije u cijelosti se temelji na činjenicama koje su iznesene i utvrđene u postupku koji se pred naslovnim Sudom vodio pod poslovnim brojem St-1864/2018.

Upravo na citiranom navodu dužnik temelji svoje zlonamjerne, neistinite i očito paušalne tvrdnje da bi društvo SPAR Hrvatska d.o.o. „u sprezi sa Povjerenikom s ciljem otvaranja stečajnog postupka i priznavanja nepostojeće tražbine, nemoralnim postupanjem pokušava ostvariti svoju namjeru stjecanja protupravne imovinske koristi.“ Već iz citirane rečenice sadržane u podnesku dužnika vidljivo je da se isti koristi svim dopuštenim i nedopuštenim, često i nemoralnim sredstvima kako bi skrenuo pažnju naslovnog Suda s relevantnih činjenica, odnosno da su ispunjene zakonske pretpostavke za otvaranjem stečajnog postupka. Činjenica je da je kogentnim zakonskim odredbama propisano koje su pretpostavke za otvaranje stečajnog postupka i da su iste i ispunjene u konkretnoj pravnoj stvari.

Dokaz: - nesporno;
- uvid u spis.

III/I Nadalje, dužnik vjerovnika SPAR Hrvatska d.o.o. neosnovano naziva „nepostojećim vjerovnikom“, a tako i tražbinu vjerovnika SPAR Hrvatska d.o.o. neosnovano naziva „nepostojećom tražbinom“. Prije svega se ukazuje kako je vjerovnik SPAR Hrvatska d.o.o. upravo zbog činjenica da je dužnik neosnovano osporavao njegovu tražbinu u predstečajnom postupku pokrenuo parnicu pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, koja je dovršena donošenjem presude poslovni broj P-572/2019 od dana 21. studenoga 2019. godine. Predmetnom presudom u točki I./ navodi se:

„Utvrđuje se osnovanom tražbina tužitelja SPAR Hrvatska d.o.o., Zagreb, Slavenska avenija 50, OIB: 46108893754 i iznosu od 191.067,09 kn prema tuženiku ANAMIL proizvodnja, trgovina i usluge, Zagreb, Josipa Lončara 2c, OIB: 29315506757, u predstečajnom postupku koji se nad tuženikom kao predstečajnim dužnikom vodi pred ovim sudom pod poslovnim brojem St-1864/2018.“

Slijedom navedenoga, razvidno je da se NE RADI o nepostojećoj tražbini, obzirom je ista utvrđena osnovanom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-572/2019 od dana 21. studenoga 2019. godine.

Dokaz: - nesporno;

- uvid u spis predmeta poslovni broj P-572/2019, Trgovački sud u Zagrebu.

Nadalje se ističe kako su vjerovnik SPAR Hrvatska d.o.o. i dužnik ostvarivali višegodišnju poslovnu suradnju, između ostalog i tijekom 2017. i 2018. godine, a za koje razdoblje dužnik dostavlja IOS uz podnesak od 21. prosinca 2020. godine.

Dokaz: - preslika MATIČNOG LISTA DOBAVLJAČA 2017 od 27.06.2017. godine (za potrošni materijal, broj dobavljača: 4044622);
- preslika MATIČNOG LISTA DOBAVLJAČA 2017 od 27.06.2017. godine (za potrošni materijal, broj dobavljača: 184/4038474);
- preslika Aneks br. 1. MATIČNOG LISTA DOBAVLJAČA za 2017. godinu - veza br. dobavljača MATIČNOG LISTA DOBAVLJAČA 2017, broj dobavljača: 184/4038474;
- preslika Općih uvjeta poslovanja za nabavu robe vjerovnika, sklopljenih između vjerovnika i dužnika 01.01.2017. godine;

Iz dostavljenih dokaza nesporno proizlazi da su dugogodišnji poslovni partneri tijekom 2017. godine potpisali dva Matična lista dobavljača, Aneks Matičnom listu te Opće uvjete poslovanja koji čine sastavni dio ugovornog odnosa. Sva navedena dokumentacija potpisana je od strane odgovornih osoba vjerovnika i dužnika, te je ista predstavljala temelj poslovne suradnje između vjerovnika i dužnika.

Nesporno je iz Matičnih listova dobavljača, Aneksa i Općih uvjeta poslovanja da je dužnik kao ugovorna strana prihvatio sudjelovanje u poslovanju vjerovnika na način da će vjerovnik obračunavati na temelju ostvarenog godišnjeg prometa po neto nabavnim cijenama određeni iznos i za to ispostaviti fakturu dužniku kao dobavljaču.

U općim uvjetima poslovanja koje je dužnik prihvatio (potpisom i pečatom od 01.01.2017. godine, te e-mail dopis 10.01.2018. godine upućen od strane dužnika prema vjerovniku), jasno je definirano što su bonusi - stranica 4 istih. Vjerovnik je dužniku u spornom periodu izvršio ugovorenu protučinidbu na ime plaćanja bonusa (logistički, za održavanje artikala, za marketing, category management, za potporu ekspanzije, za pozicioniranje, itd...).

U odnosu na navode dužnika da je vjerovnik ispostavljao račune za „nepostojeće bonuse i usluge marketinga“ tužitelj ističe da su takvi navodi u cijelosti neistiniti. Naime, vjerovnik - tužitelj je obračunavao bonuse sukladno uvjetima i ugovornim odredbama, a na temelju prethodno izdanih računa dužnika - tuženika.

Isto je vidljivo iz svakog izdanog računa (koje je vjerovnik dostavio u spis predmeta P-572/2019 te temeljem kojih je naslovni Sud utvrdio osnovanom tražbinu vjerovnika) koji sadrži sve taksativno propisane obvezne sastojke knjigovodstvene isprave, sukladno odredbi članka 8. Zakona o računovodstvu. Dakle, na svakom računu je, između ostalog, jasno vidljivo:

- vrsta bonusa/doprinosa koji je obračunat;
- ukoliko se bonus/doprinos odnosi na određenu filijalu - točna oznaka iste;

četrdeset i jednog (41) računa s osnove reklama, bonusa, doprinosa za otvorenje i ostalih doprinosa. Naime, tužitelj kao veliki trgovački lanac koji u svom asortimanu nudi različite prehrambene i neprehrambene proizvode, svakodnevno izvršava narudžbe sa više stotina različitih dobavljača unutar zemlje i u inozemstvu, sve sukladno prethodno potpisanim ugovorima, dogovorima, sporazumima, općim uvjetima poslovanja, te ustaljenoj poslovnoj praksi.

Dokaz: - uvid u spis predmeta poslovni broj P-572/2019, Trgovački sud u Zagrebu.

IV/ Svi računi koji se nalaze na IOS-u koji dužnik dostavlja uz predmetni podnesak, a koji se odnose na razdoblje studeni/prosinac 2017. godine pa do kolovoza 2018. godine su bili predmetom dokaznog postupka za utvrđenje osnovanom tražbine vjerovnika SPAR Hrvatska d.o.o., a u kojem postupku je donesena presuda posl. broj P-572/2019 od dana 21. studenoga 2019. godine kojom je tražbina vjerovnika utvrđena osnovanom. Vjerovnik je obračune i fakture ispostavljao isključivo sukladno prethodno potpisanim ugovorima, dogovorima, sporazumima, općim uvjetima poslovanja, te ustaljenoj poslovnoj praksi između vjerovnika i dužnika kao dugogodišnjih poslovnih partnera. Na isti način su vršeni i obračuni za prethodna razdoblja pa tako i za razdoblja od kolovoza 2017. godine koja su prikazana na dostavljenom IOS-u. Činjenica je da dužnik očito ne vodi uredno svoje poslovne knjige, obzirom da nije zatvarao podmirena dugovanja odnosno dugovanja koja su sukladno pozitivnim zakonskim propisima i ugovornom odnosu stavljana u prijeboj te stoga i prestala, a što nikako NE MOŽE biti sada na štetu vjerovnika.

Vjerovnik, opreza radi, ističe prigovor zastare za sva eventualna potraživanja dužnika prema vjerovniku koja su istaknuta u podnesku od dana 21. prosinca 2020. godine. Dužnik nikada u tijeku cijele poslovne suradnje nije osporio niti jednu fakturu koju je izdao vjerovnik niti je prigovorio bilo kojem načinu obračunavanja, a podredno da obračunavanje bonusa ili doprinosa nije u skladu sa prethodno sklopljenim ugovorima i dogovorima, niti je pozvao vjerovnika da podmiri eventualna dugovanja.

Činjenica je da je odredbom članka 228. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje u tekstu: ZOO) propisano da međusobne tražbine iz trgovačkih ugovora o prometu robe i usluga, odnosno ugovora koje sklope trgovac i osoba javnog prava o prometu robe i usluga te tražbine naknade za izdatke učinjene u vezi s tim ugovorima zastarijevaju za tri godine. Obzirom da dužnik po prvi puta tek u podnesku od 21. prosinca 2020. godine iznosi navode da bi imao bilo kakva nepodmirena potraživanja prema vjerovniku, nesporno je kako je protekao trogodišnji zastarni rok u kojem bi dužnik imao pravo potraživati ispunjenje predmetnih tražbina od vjerovnika.

Dokaz: - nesporno;
- uvid u spis.

SPAR Hrvatska d.o.o.,

zastupano po:

Ivana Panić
Šušteršić

Digitally signed by

Ivana Panić

Šušteršić

Date: 2021.02.17

14:32:29 +01'00'